

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně Mgr. Daniely Zemanové a soudců JUDr. Barbary Pořízkové a JUDr. Radana Malíka v právní věci **žalobkyně: Greyhound Company, a.s.,** se sídlem Jindřišská 889/17, Praha 1, zastoupená JUDr. Viktorem Bradáčem, advokátem se sídlem Jindřišská 17, Praha 1, proti **žalovaným: 1) Ministerstvo dopravy,** se sídlem Nábř. L. Svobody 1222/12, Praha 1, a **2) Magistrát hlavního města Prahy**, se sídlem Mariánské nám. 2, Praha 1, proti rozhodnutí žalovaného 1) ze dne 28. 4. 2010, č. j. 207/2010-120-STSP/3, a rozhodnutí žalovaného 2) ze dne 1. 12. 2008, č. j. MHMP 618265/2008/DOP-O1/Za-SP, **za účasti osoby zúčastněné na řízení: Ředitelství silnic a dálnic ČR,** se sídlem Na Pankráci 546/56, Praha 4, zastoupené JUDr. Karlem Muzikářem, LL.M, advokátem se sídlem Křižovnické nám. 193/2, Praha 1, ve věci soudního poplatku, v řízení o kasační stížnosti žalobkyně proti usnesení Městského soudu v Praze ze dne 6. 1. 2011, č. j. 3 A 51/2010 - 97,

takto:

I. Kasační stížnost **se zamítá.**

II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

III. Osobě zúčastněné na řízení **se nepřiznává** náhrada nákladů řízení o kasační stížnosti.

Odůvodnění:

Včas podanou kasační stížností se žalobkyně (dále jen „stěžovatelka“) domáhá zrušení usnesení Městského soudu v Praze (dále jen „městský soud“) ze dne 6. 1. 2011, č. j. 3 A 51/2010 - 97, kterým bylo pro nezaplacení soudního poplatku zastaveno řízení o stěžovatelkou podané kasační stížnosti ze dne 10. 9. 2010, směřující proti usnesení městského soudu ze dne 27. 8. 2010, č. j. 3 A 51/2010 - 46.

Městský soud v napadeném usnesení uvedl, že stěžovatelka při podání kasační stížnosti a následně ani po výzvě městského soudu, která obsahovala řádné poučení o následcích nezaplacení soudního poplatku, poplatek za podanou kasační stížnost ve výši 3000 Kč neuhradila. Proto městský soud v soud v souladu s ustanovením § 47 písm. c) zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen s. ř. s.), ve spojení s § 9 odst. 1 zákona č. 549/1991 Sb., zákona o soudních poplatcích (dále jen „zákon o soudních poplatcích“), řízení o této kasační stížnosti zastavil.

Stěžovatelka v kasační stížnosti uvedla, že nedopatřením neuhradila podle přípisu městského soudu ze dne 29. 11. 2010, doručenému zástupci stěžovatelky dne 13. 12. 2011, soudní poplatek v uvedené výši. Toto nedopatření bylo stěžovatelkou napraveno uhrazením soudního poplatku v plné výši kolkovými známkami na formuláři, jež je přílohou této kasační stížnosti. Stěžovatelka navrhuje zrušení napadeného usnesení městského soudu dle ustanovení § 9 odst. 7 zákona o soudních poplatcích, neboť poplatek zaplatila v plné výši před tím, než usnesení městského soudu o zastavení řízení pro nezaplacení soudního poplatku nabylo právní moci.

Ke kasační stížnosti podala vyjádření osoba zúčastněná na řízení. Kasační stížnost považuje za nepřípustnou, neboť sama stěžovatelka uvedla, že soudní poplatek neuhradila nedopatřením, což však není zákonným důvodem dle ustanovení § 103 odst. 1 s. ř. s. pro podání kasační stížnosti. Kasační stížnost je dle osoby zúčastněné na řízení nepřípustná rovněž v tom ohledu, že ustanovení § 9 odst. 7 zákona o soudních poplatcích stanoví ke zrušení usnesení o zastavení řízení pro nezaplacení soudního poplatku jako místně příslušný ten soud, který takové rozhodnutí vydal. Proto není namístě, aby ve věci rozhodoval Nejvyšší správní soud, ale, dle výše zmíněného ustanovení, věcně příslušný městský soud. Tvrzení stěžovatelky nemá navíc oporu v soudním spise, neboť napadené usnesení nabylo právní moci dne 10. 1. 2011, zatímco stěžovatelka předmětný poplatek uhradila až dne 11. 1. 2011. Navrhuje proto, aby Nejvyšší správní soud kasační stížnost jako nepřípustnou odmítnul.

Žalované správní orgány vyjádření ke kasační stížnosti nepodaly.

Nejvyšší správní soud nejprve posoudil formální náležitosti kasační stížnosti a konstatoval, že kasační stížnost byla podána včas, jde o rozhodnutí, proti němuž je kasační stížnost přípustná a stěžovatelka je řádně zastoupena advokátem. Kasační soud přezkoumal napadené usnesení městského soudu v rozsahu kasační stížnosti a v rámci uplatněných důvodů (§ 109 odst. 2 a 3 s. ř. s.), zkoumal při tom, zda

napadené rozhodnutí netrpí vadami, k nimž by musel přihlédnout z úřední povinnosti (§ 109 odst. 2, 3 s. ř. s.), a dospěl k závěru, že kasační stížnost není důvodná.

Soudní poplatek za tuto kasační stížnost nebyl zaplacen, avšak s přihlédnutím k charakteru napadeného usnesení nebrání nezaplacení soudního poplatku věcnému projednání kasační stížnosti. Dle konstantní judikatury Nejvyššího správního soudu v řízení o kasační stížnosti proti usnesení městského soudu o zastavení řízení pro nezaplacení soudního poplatku za předchozí kasační stížnost by trvání na splnění poplatkové povinnosti znamenalo řetězení řešeného problému a ve svém důsledku by popíralo smysl samotného řízení. Tato okolnost proto sama o sobě nemůže bránit projednání věci a vydání meritorního rozhodnutí (podle rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 25. 4. 2007, č. j. 9 As 3/2007 - 77, všechna zde citovaná rozhodnutí Nejvyššího správního soudu jsou dostupná na www.nssoud.cz).

Pro úplnost považuje zdejší soud za nezbytné uvést, že soudní poplatek, který stěžovatelka v podobě vylepených kolkových známek zaslala jako přílohu nyní projednávané kasační stížnosti (čl. 101 soudního spisu), se vztahuje ke kasační stížnosti podané dne 10. 9. 2010. Tato úvaha kasačního soudu je opřena o vyjádření stěžovatelky v nyní projednávané kasační stížnosti, v níž uvedla, že „*nedopatření* (tj. nezaplacení soudního poplatku, které bylo důvodem vydání napadeného rozhodnutí) *napravila tím, že soudní poplatek v plné výši uhradila přiloženými kolkovými známkami na formuláři zaslaném městským soudem*". Přiložený formulář navíc přímo odkazuje na usnesení městského soudu ze dne 29. 11. 2010, č. j. 3 A 51/2010 - 94, jímž byla stěžovatelka vyzvána k zaplacení soudního poplatku za řízení o kasační stížnosti podané dne 10. 9. 2010.

Právní úprava soudních poplatků je obsažena v ustanoveních zákona o soudních poplatcích, jehož § 4 odst. 1 písm. a) stanoví, že poplatková povinnost za řízení vzniká okamžikem podání žaloby či jiného návrhu na zahájení řízení. Poplatek je dle § 7 odst. 1 zákona o soudních poplatcích splatný dnem vzniku poplatkové povinnosti, tedy dnem podání žaloby a není vázán na výzvu soudu. Ustanovení § 9 citovaného zákona pak upravuje následky nezaplacení soudního poplatku, kdy ukládá soudu učinit vůči poplatníkovi výzvu, aby ve stanovené lhůtě poplatek uhradil. Součástí této výzvy musí být dle ustanovení § 9 odst. 3 zákona o soudních poplatcích také poučení o následcích nezaplacení poplatku ve stanovené lhůtě, tedy riziku zastavení řízení pro neuhrazení soudního poplatku.

Z předloženého spisu městského soudu lze ověřit, že stěžovatelka podala dne 10. 9. 2010 kasační stížnost proti výroku II. a výroku III. usnesení městského soudu ze dne 27. 8. 2010, č. j. 3 A 51/2010 - 46, jímž byla odmítnuta její žaloba proti rozhodnutí žalovaného 2) ze dne 1. 12. 2008, č. j. MHMP 618265/2008/DOP-01/ZA-SP a současně nebyla stěžovatelce přiznána náhrada nákladů řízení vůči

žalovanému 2). Soudní poplatek nebyl zaplacen. Městský soud proto výzvou zde dne 29. 11. 2010, č. j. 3 A 51/2010 - 94, stěžovatelku vyzval k uhrazení částky 3000 Kč, a to ve lhůtě 7 dnů ode dne doručení této výzvy. Stěžovatelka byla současně řádně poučena o následcích nezaplacení soudního poplatku. Tato výzva byla zástupci stěžovatelky doručena dne 13. 12. 2010, což ostatně sama stěžovatelka v projednávané kasační stížnosti potvrdila. Požadovaný poplatek však nebyl uhrazen ani na základě této výzvy.

Zákon o soudních poplatcích v ustanovení § 9 odst. 1 stanoví, že soud přistoupí k zastavení řízení poté, kdy marně uplyne lhůta k uhrazení soudního poplatku na základě výzvy. Městský soud proto vydal dne 6. 1. 2011 napadené usnesení, jímž řízení o kasační stížnosti zastavil.

Dle právní úpravy obsažené v ustanovení § 9 odst. 7 zákona o soudních poplatcích, měla stěžovatelka možnost uhradit soudní poplatek až do okamžiku nabytí právní moci rozhodnutí městského soudu o zastavení řízení pro nezaplacení soudního poplatku, která nastala dne 10. 1. 2010. Poplatek však uhradila až dne 11. 1. 2011, tedy den po nabytí právní moci napadeného usnesení o zastavení řízení.

Městský soud v napadeném rozhodnutí postupoval zcela v souladu se zákonem, který jako nevyhnutelný následek neuhrazení soudního poplatku po výzvě soudu stanoví zastavení řízení. Proto lze s ohledem na výše uvedené uzavřít, že městský soud nepochybil, pokud řízení pro neuhrazení soudního poplatku zastavil, přičemž toto svoje rozhodnutí řádně zdůvodnil.

Z výše uvedených důvodů Nejvyšší správní soud v souladu s § 110 odst. 1 s. ř. s. podanou kasační stížnost zamítl. O věci přitom rozhodl bez jednání postupem podle § 109 odst. 1 s. ř. s.

O nákladech řízení rozhodl Nejvyšší správní soud podle § 60 odst. 1 s. ř. s. Stěžovatelka, která neměla v tomto soudním řízení úspěch, nemá právo na náhradu nákladů řízení. Žalovanému žádné náklady nevznikly. Z uvedených důvodů rozhodl, že žádnému z účastníků se právo na náhradu nákladů řízení nepřiznává.

Osoba zúčastněná na řízení podala dne 17. 3. 2011 vyjádření ke kasační stížnosti. Dle ustanovení § 60 odst. 5 s. ř. s. má osoba zúčastněná na řízení právo na náhradu jen těch nákladů, které vznikly v souvislosti s plněním povinnosti, kterou jí soud uložil. Z důvodů zvláštního zřetele hodných může soud na návrh přiznat osobě zúčastněné na řízení i náhradu dalších nákladů řízení. O žádnou z uvedených situací se však v posuzované věci nejedná, proto Nejvyšší správní soud rozhodl, že se osobě zúčastněné na řízení náhrada nákladů řízení o kasační stížnosti nepřiznává.

P o u č e n í : Proti tomuto rozsudku **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 14. dubna 2011

Mgr. Daniela Zemanová
předsedkyně senátu